

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

P7_TA(2013)0300

„Niebieski wzrost” – pobudzanie zrównoważonego wzrostu w unijnym sektorach morskim, transportu morskiego i turystyki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie „niebieskiego wzrostu” – wspieranie zrównoważonego wzrostu w unijnym sektorze żeglugi, transportu morskiego i turystyki (2012/2297(INI))

(2016/C 075/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2012 r. pt. „Niebieski wzrost» – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 11 września 2012 r. pt. „Postęp w zakresie zintegrowanej polityki morskiej” (COM(2012)0491) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2012)0255),
- uwzględniając deklarację z Limassol z dnia 8 października 2012 r. o agendzie morskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), która weszła w życie w dniu 16 listopada 1994 r.,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (COM(2013)0133),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 31 października 2012 r. pt. „Przegląd polityki, ustawodawstwa i inicjatyw UE dotyczących odpadów wyrzucanych do morza” (SWD(2012)0365),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 29 sierpnia 2012 r. pt. „Wiedza o morzu 2020: od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego” (COM(2012)0473),
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 28 marca 2011 r. pt. „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu” (COM(2011)0144),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 stycznia 2009 r. pt. „Komunikat i plan działania dotyczący utworzenia europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier” (COM(2009)0010),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2007 r. pt. „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. pt. „Przyszła unijna polityka morska: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 70.

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategicznych celów i zaleceń w zakresie polityki transportu morskiego UE do 2018 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie aspektów rozwoju regionalnego związanych z wpływem turystyki w regionach przybrzeżnych ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Niebieski wzrost – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich”,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 31 stycznia 2013 r. pt. „Niebieski wzrost – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich”,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Rybołówstwa (A7-0209/2013),
- A. mając na uwadze, że 70 % powierzchni Ziemi pokrywają morza i oceany, które mogą odegrać kluczową rolę w podejmowaniu długoterminowych wyzwań, przed jakimi staje UE, np. wyzwania, jakim jest zmiana klimatu i konkurencyjność na skalę światową;
- B. mając na uwadze, że terytorium UE obejmuje sześć dużych stref przybrzeżnych (Atlantyku, Morza Północnego, Bałtyku, Morza Czarnego, Morza Śródziemnego i regionów najbardziej oddalonych), które różnią się między sobą co do zasobów terytorialnych i rodzaju prowadzonej działalności;
- C. mając na uwadze, że około połowy mieszkańców Europy zamieszkuje europejskie wybrzeże liczące 89 000 kilometrów długości, w związku z czym organy regionalne i lokalne powinny uwzględniać tę presję demograficzną, wdrażając politykę publiczną;
- D. mając na uwadze, że oczekuje się, iż rozwój technologiczny i poszukiwania nowych źródeł trwałego rozwoju umożliwią wzrost w gospodarce morskiej, której wartość osiągnie 590 mld EUR do roku 2020, oraz zapewnią łącznie 7 milionów miejsc pracy;
- E. mając na uwadze, że oczekiwany wzrost działalności ludzkiej będzie miał miejsce w podatnym na zagrożenia środowisku morskim, gdzie zaledwie 10 % siedlisk i tylko 2 % gatunków jest w dobrym stanie, co pokazuje, że działalność gospodarcza na morzu nie powinna szkodzić trwałości środowiska morskiego;
- F. mając na uwadze, że inwestycje w kapitał przyrodniczy i ludzki mają podstawowe znaczenie dla sprostania obecnym wyzwaniom, wśród których na pierwszym miejscu znajdują się zgodność działalności człowieka z zasadami trwałego rozwoju pod względem gospodarczym i społecznym, dobry stan środowiska i dostosowanie do zmiany klimatu w celu zwalczania erozji wybrzeży i zakwaszania mórz oraz ochrony różnorodności biologicznej, przy czym zdrowe i wydajne ekosystemy są niezbędne do rozwoju zrównoważonej i konkurencyjnej niebieskiej gospodarki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 531.

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

- G. mając na uwadze, że nie znamy rozmiaru ani zakresu oddziaływania na środowisko głównych dziedzin niebieskiego wzrostu, potencjalnie szkodliwych ze względu na naszą ograniczoną wiedzę o złożoności ekosystemów morskich, w związku z czym decyzje w tym zakresie należy podejmować w oparciu o zasadę ostrożności przewidzianą w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
- H. mając na uwadze, że politykę obszarów przybrzeżnych i morskich należy włączyć w ogólne ramy programowania na lata 2014-2020, również z myślą o osiągnięciu celów wyznaczonych w strategii „Europa 2020”;
- I. mając na uwadze, że cel, jakim jest inteligentny, zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu rozwój obszarów przybrzeżnych i wyspowych nie może nie uwzględniać dokładnej analizy słabości systemowych i strukturalnych charakteryzujących te obszary;
- J. mając na uwadze, że obszary wyspowe UE muszą ponosić znacznie wyższe koszty transportu morskiego niż pozostałe strefy przybrzeżne UE;
- K. mając na uwadze, że sezonowy charakter działalności turystycznej wywiera silnie negatywny wpływ na rozwój obszarów przybrzeżnych i wyspowych oraz że należy opracować doraźną strategię przeciwdziałania temu zjawisku;
- L. mając na uwadze konieczność koordynacji strategii makroregionalnych oraz odpowiednich planów działania na rzecz unijnych basenów morskich;
- M. mając na uwadze, że niniejsze sprawozdanie stanowi plan działań Parlamentu Europejskiego na rzecz wspierania niebieskiego wzrostu;

Kontekst ogólny

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji na temat niebieskiego wzrostu, który stanowi morski wymiar strategii „Europa 2020” oraz wyraźnie wskazuje potencjał gospodarki morskiej w tworzeniu inteligentnego i trwałego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz w tworzeniu możliwości zatrudnienia;
2. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji dotyczące postępów zintegrowanej polityki morskiej (IMP); potwierdza swoje poparcie dla IMP i podkreśla, że jej propagowanie pozostaje głównym środkiem wsparcia niebieskiego wzrostu;
3. zauważa, że morza i oceany będą w przyszłości odgrywać coraz ważniejszą rolę w globalnym wzroście gospodarczym; uważa, że strategia „błękitnego wzrostu” jako część zintegrowanej polityki morskiej będzie sprzyjać rozwojowi synergii i skoordynowanych strategii politycznych, generując tym samym europejską wartość dodaną i przyczyniając się do tworzenia miejsc pracy w sektorach związanych z morzem;
4. uważa, że w celu podniesienia konkurencyjności unijnych gałęzi gospodarki morskiej na rynku światowym organy lokalne, regionalne, krajowe i europejskie powinny stworzyć konieczne warunki trwałego rozwoju, np. wprowadzić systemy planowania przestrzennego obszarów morskich, zmodernizować infrastrukturę, dać dostęp do kompetencji zawodowych i zapewnić finansowanie; podkreśla wagę wymiany informacji i najlepszych praktyk między poszczególnymi szczeblami organów publicznych dzięki utworzeniu specjalnej platformy na szczeblu UE;
5. zaznacza, że zdobycie wystarczającego finansowania będzie stanowić wyzwanie dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które działają w sektorach niebieskiego wzrostu, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak nowe regulacje UE dotyczące funduszy venture capital, które ułatwią MŚP dostęp do finansowania;
6. zaznacza, że w dobie ograniczania inwestycji publicznych w państwach członkowskich istnieje pilna potrzeba, aby polityka na rzecz rozwoju, głównie bardzo kosztowne projekty, np. z zakresu infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej, otrzymywały wystarczające finansowanie w okresie programowania 2014-2020 i po tym okresie; wzywa państwa członkowskie do skierowania środków z dostępnych instrumentów finansowych oraz funduszy europejskich na projekty z zakresu niebieskiej gospodarki;
7. podkreśla znaczenie uwzględnienia, zwłaszcza w przyszłych wieloletnich ramach finansowych na lata 2014 — 2020, szczególnych potrzeb państw otrzymujących pomoc finansową, które napotykają szczególne trudności w realizacji kosztownych projektów, a także regionów najbardziej oddalonych i wyspowych, w których ze względu na warunki naturalne występują ograniczenia strukturalne;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

8. dostrzega kryzys gospodarczy i trudną sytuację społeczną, które dotyczą licznych terytoriów, w szczególności obszarów wyspowych, przede wszystkim tych leżących w strefie Morza Śródziemnego, a szczególnie tych znacznie oddalonych od kontynentu; podkreśla, że peryferyjne położenie wysp w stosunku do jednolitego rynku naraża je na stagnację gospodarczą i przemysłową oraz na wyludnienie, którym instytucje UE powinny przeciwdziałać, podejmując w tym celu konkretne środki; wzywa w związku z tym Komisję do rozważenia utworzenia stref wolnocłowych jako narzędzia, które przez zmniejszenie obciążeń podatkowych i przyciągnięcie bezpośrednich inwestycji zagranicznych byłoby w stanie zatrzymać spiralę recesji na obszarach wyspiarskich, stymulując ich wzrost i rozwój;
9. podkreśla rolę strategii dotyczących basenów morskich we wspieraniu rozwoju regionalnego, a także spójności gospodarczej, terytorialnej i społecznej, w ożywianiu gospodarki europejskiej, pobudzaniu „niebieskiego” wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, tworzeniu miejsc pracy oraz ochronie różnorodności biologicznej mórz i wybrzeży; wzywa do skutecznego wprowadzania takich strategii dla wszystkich europejskich basenów morskich, w powiązaniu z aktualnymi i przyszłymi strategiami makroregionalnymi, i do przeznaczenia na ich wdrożenie odpowiednich zasobów finansowych i administracyjnych z UE i z innych źródeł; uważa, że należy zwiększyć rolę regionów w opracowywaniu strategii na rzecz basenów morskich; docenia w tym kontekście wkład współpracy terytorialnej i transgranicznej w rozwiązywanie problemów, jakie stoją przed regionami przybrzeżnymi i morskimi;
10. wyraża zadowolenie z postępów w realizacji strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego i Atlantyku oraz ponawia apel do Komisji o opracowanie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego;
11. wzywa do intensywnego wsparcia ze strony Unii Europejskiej i państw członkowskich na rzecz utworzenia regionalnych i transgranicznych klastrów morskich; podkreśla ich strategiczne znaczenie jako biegunów doskonałości dla działalności gospodarczej związanej z niebieskim wzrostem; uważa, że ich rozwój stymuluje wymianę wiedzy i dobrych praktyk oraz synergii między poszczególnymi sektorami niebieskiej gospodarki, a także przyciąga inwestycje;
12. podkreśla nierozzerwalny związek między niebieskim wzrostem a zmianą klimatu oraz zwraca uwagę, że wszelka działalność morska musi być zgodna ze strategią UE w zakresie dostosowania się do zmiany klimatu, by przyczynić się do poprawy odporności Europy na zmianę klimatu;
13. podkreśla w szczególności, że zwiększona aktywność gospodarcza związana z niebieskim wzrostem nie może być prowadzona ze szkodą dla ekosystemów morskich i przybrzeżnych, które charakteryzuje wysoka podatność na zagrożenia i które jako jedne z pierwszych odczuwają skutki zmiany klimatu; podkreśla, że niebieski wzrost musi być zgodny z celami środowiskowymi i z ekosystemowym podejściem dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej oraz dyrektywy w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, i przypomina, że w razie niepewności należy przestrzegać zasady ostrożności; podkreśla, że każda aktywność gospodarcza mająca związek z niebieskim wzrostem powinna zapewniać bezpieczeństwo i ochronę obszarów morskich;
14. z niepokojem zauważa wpływ odpadów morskich na środowisko we wszystkich europejskich akwenach morskich i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie, aby skoncentrowały się na pełnym wdrożeniu i respektowaniu odpowiednich dyrektyw UE, np. dotyczących zarządzania odpadami, urzędzeń portowych do przyjmowania odpadów ze statków, jakości wody i strategii morskiej;
15. podkreśla, że wszelka działalność związana z morzem, w tym działalność wykonywana w ramach zintegrowanej polityki morskiej, musi być realizowana zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS); podkreśla konieczność istnienia podejścia UE do poszukiwania, eksploatacji, utrzymywania i zarządzania naturalnymi zasobami morza, które zapewniłoby efektywne i bezpieczne wytyczenie wyłącznych stref ekonomicznych między państwami członkowskimi UE a krajami trzecimi, zgodnie z prawem międzynarodowym;
16. podkreśla w tym kontekście potrzebę zagwarantowania pewności prawa dla wszystkich podmiotów inwestujących na obszarach morskich i popiera nowe środki zachęcające do lepszego wykorzystania wyłącznych stref ekonomicznych państw członkowskich;

Planowanie przestrzenne obszarów morskich i zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną

17. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji dotyczący planowania przestrzennego obszarów morskich (PPOM) oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (ICZM) jako środek konieczny w celu zarządzania rosnącą liczbą działań na morzu i w strefach przybrzeżnych oraz ochrony środowiska morskiego, zapewnienia harmonijnego współistnienia różnych rodzajów działalności i uniknięcia konfliktów związanych z użytkowaniem obszarów przybrzeżnych i morskich; w tym kontekście uważa za konieczne priorytetowe traktowanie podejścia ekosystemowego w zarządzaniu działalnością człowieka w strefach przybrzeżnych i na morzach;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

18. zaznacza, że według oczekiwań PPOM przyczyni się do zmniejszenia kosztów przedsiębiorstw oraz polepszenia klimatu inwestycyjnego, podczas gdy ICZM ułatwia koordynację działalności w strefie przybrzeżnej oraz wpływa na ogólną poprawę zarządzania strefą przybrzeżną;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o upowszechnienie najlepszych praktyk oraz o wykorzystanie doświadczeń i wniosków wyciągniętych z działań przygotowawczych w tej dziedzinie, zważywszy na znaczące różnice pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie rozwoju systemów zarządzania obszarami morskimi i strefą przybrzeżną; uważa jednak, że konieczne jest odpowiednie podejście, aby pozostawić państwom członkowskim możliwość wdrożenia europejskich wytycznych w sprawie zagospodarowania obszarów morskich i strefy przybrzeżnej przy uwzględnieniu specyfiki i potrzeb lokalnych we współpracy z władzami lokalnymi;

20. uważa za konieczne poprawę funkcjonowania styku lądu z morzem w planowaniu przestrzennym w celu zapewnienia ciągłości działalności człowieka i łańcucha logistycznego oraz połączenia stref przybrzeżnych z terenami położonymi w głębi lądu; uważa, że pomogłoby to w uniknięciu zjawiska traktowania wybrzeża jak granicy;

21. podkreśla, że luki w wiedzy na temat działalności morskiej oraz środowiska stanowią przeszkodę w planowaniu przestrzennym, i uwypukla znaczenie inicjatywy „Wiedza o morzu 2020” oraz jej szczególnych celów, np. mapowania dna morskiego w Europie do roku 2020; wspomniane mapowanie dna morskiego powinno być jednolite, aby możliwe było zapewnienie dostępu do informacji zainteresowanym podmiotom europejskim, w szczególności ośrodkom badawczym, uniwersytetom czy instytucjom publicznym;

22. zachęca Komisję do wspierania państw członkowskich we wdrażaniu planów tworzenia map i badania wraków i podwodnych stanowisk archeologicznych, ponieważ stanowią one ważną część dziedzictwa historycznego i kulturalnego Unii; podkreśla potrzebę rozpowszechniania wiedzy i sprzyjania badaniom dotyczących takich stanowisk oraz zapobiegania ich płańdowaniu, do czego dochodzi obecnie, by umożliwić ich właściwą ochronę;

Kompetencje zawodowe i zatrudnienie w sektorze morskim

23. uważa, że do roku 2020 łączne zatrudnienie w niebieskiej gospodarce może przekroczyć prognozowaną liczbę 7 mln miejsc pracy, jeśli będzie wspierane przez politykę szkoleń w celu zapewnienia mobilności siły roboczej o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu;

24. ponownie wzywa do znaczącej poprawy warunków pracy i bhp w zawodach związanych z morzem; zachęca Komisję oraz państwa członkowskie, aby nasiliły starania w tej dziedzinie w celu poprawy pewności w rozwoju kariery zawodowej i zwiększenia w ten sposób atrakcyjności zawodów związanych z niebieską gospodarką i z powiązanych z nią sektorami;

25. podkreśla konieczność poprawy warunków pracy marynarzy przy użyciu odpowiednich środków, włączenia do ustawodawstwa unijnego konwencji MOP o pracy na morzu oraz zaproponowania programu na rzecz podnoszenia kwalifikacji i szkoleń marynarzy, a w szczególności zatrudniania młodych ludzi, w tym osób z krajów trzecich;

26. wzywa Komisję, aby intensywnie monitorowała i wspierała działania na poziomie regionalnym w celu oceny umiejętności i zawodów wymaganych w sektorach niebieskiej gospodarki oraz aby zapewniła, że inicjatywy takie jak „unijna panorama umiejętności” (EU Skills Panorama) będą odpowiadały potrzebom niebieskiej gospodarki;

27. uważa, że Komisja wraz z państwami członkowskimi powinna opracować plan działania w celu promocji zawodów bezpośrednio lub pośrednio związanych z niebieską gospodarką, by przyciągnąć do nich obywateli;

28. wzywa Komisję, aby promowała inicjatywy na rzecz mobilności pracowników między różnymi sektorami gospodarki oraz między państwami członkowskimi, np. wieloletnie programy wymiany studentów, wykładowców oraz młodych specjalistów na wzór programu Erasmus; popiera współpracę między przedsiębiorstwami i placówkami szkoleniowymi w celu przygotowania absolwentów do podjęcia pracy na stanowiskach w nowych sektorach;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

29. wzywa Komisję do współpracy z przedstawicielami sektorów gospodarki morskiej oraz z placówkami szkoleniowymi w celu ustanowienia i sfinansowania „europejskich sektorowych rad ds. zatrudnienia i umiejętności”, aby rejestrować miejsca pracy, zmiany wymaganych umiejętności oraz związane z nimi potrzeby edukacyjne;

30. wzywa Komisję do opracowania inicjatywy mającej na celu ułatwienie mobilności pracowników naukowych, na wzór programu Erasmus, obejmującej przede wszystkim obszary przybrzeżne, ze szczególnym uwzględnieniem takich dziedzin, jak turystyka, energetyka i biotechnologia, realizowanej głównie w okresach poza sezonem turystycznym, aby w zrównoważony sposób zorganizować przepływ ludzi przez ekosystemy coraz bardziej podatne na zagrożenia, a równocześnie optymalnie wykorzystać infrastrukturę w obszarach przybrzeżnych i wyspowych;

Badania naukowe i innowacje

31. zauważa światowej klasy potencjał badawczy UE w zakresie obszarów morskich i ich znaczenie dla prowadzenia racjonalnej polityki i dla innowacyjnego biznesu, a także trudności, jakie przedsiębiorstwa napotykać przy próbach wprowadzenia na rynek wyników swoich badań;

32. podkreśla, że program „Horyzont 2020”, który przewiduje prostsze procedury i lepsze wsparcie dla innowacji, mógłby znacznie wspomóc badania morskie, by lepiej wprowadzać na rynek ich wyniki, korzystając z doświadczeń zdobytych podczas projektów w ramach programu „Ocean przyszłości”;

33. wzywa Komisję do aktualizacji strategii UE w zakresie badań morza i wybrzeży do 2014 r. i zaproponowania konkretnych środków mających na celu poprawę synergii i rozpowszechniania wiedzy między badaczami w UE;

34. zauważa, że jedynie zdrowe ekosystemy morskie umożliwiają rozwój rozsądnej i zrównoważonej niebieskiej gospodarki; wzywa Komisję do dalszych badań nad skumulowanym wpływem wykorzystywania środowiska morskiego przez ludzi oraz działalności morskiej we wszystkich sektorach;

35. wzywa Komisję do wprowadzenia odpowiedniego, długoterminowego monitoringu środowiska oraz przeprowadzenia badań nad systemami wczesnego ostrzegania;

36. podkreśla znaczenie projektów takich jak europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODnet) dla ułatwiania wymiany i udostępniania danych naukowych;

Żegluga i przemysł stoczniowy

37. z niepokojem zauważa, że żegluga wewnątrz UE jest nadal obciążona nadmiernymi procedurami administracyjnymi i celnymi, które zagrażają wizji europejskiego obszaru transportu morskiego i stanowią przeszkodę w rozwoju tej branży, w szczególności kabotażu morskiego i autostrad morskich; uważa, że konieczne jest opracowanie jednolitych regulacji w zakresie wewnątrzspółnotowej żeglugi morskiej, niezbędnych do zapewnienia swobodnego przepływu towarów i osób na wodach UE;

38. z zadowoleniem przyjmuje sukces programu pilotażowego „niebieski pas” (Blue Belt) i wzywa Komisję do złożenia w ciągu roku 2013 koniecznych wniosków ustawodawczych w celu utworzenia niebieskiego pasa, w tym dotyczących niezbędnego przeglądu kodeksu celnego Unii Europejskiej;

39. zaznacza, że wspieranie transportu morskiego przyczynia się nie tylko do rozwoju gospodarczego i wzrostu zatrudnienia, ale też do realizacji celu wyznaczonego w białej księdze dotyczącej planu utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu, a dotyczącego przeniesienia 50 % drogowego transportu towarów na transport kolejowy i wodny do roku 2050;

40. podkreśla potrzebę zwiększenia roli autostrad morskich jako głównych korytarzy europejskich i zaznacza, że w celu zapewnienia długoterminowej konkurencyjności żeglugi europejskiej konieczny jest rozwój nieprzerwanych łańcuchów intermodalnych na potrzeby przewozu pasażerów i towarów; apeluje do Komisji o wydanie komunikatu na temat postępów, rozwoju oraz perspektyw autostrad morskich; jest zdania, że w autostrady morskie należy w pełni włączyć większe wyspy w celu poprawy dostępu do nich oraz w celu zwiększenia ich konkurencyjności gospodarczej;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

41. podkreśla, że bezpieczeństwo morskie stanowi kluczowy element zrównoważonej promocji transportu morskiego, trwałego rozwoju gospodarczego, zatrudnienia w sektorze morskim oraz przestrzegania norm środowiskowych w tym sektorze; podkreśla, że powinna obowiązywać zasada zapobiegania, by przewidywać nowe zagrożenia i zapobiegać wszelkim rodzajom katastrof w transporcie morskim; zauważa, że działania w tym zakresie należy podjąć zarówno na szczeblu UE, jak i międzynarodowym, a zwłaszcza na szczeblu Międzynarodowej Organizacji Morskiej;

42. podkreśla, że wdrożenie trzeciego pakietu bezpieczeństwa morskiego podnosi jakość bander europejskich, poprawia działania towarzystw klasyfikacyjnych, kontrole portowe, monitorowanie ruchu statków, dochodzenia w sprawie wypadków i ochronę ofiar; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia skutecznego wdrażania tego pakietu ustawodawczego;

43. podkreśla, że polityka transportu morskiego powinna uwzględniać wszystkie stosowne obawy dotyczące gospodarki, środowiska i zdrowia publicznego; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania konsekwencji zgodności sektora żeglugowego UE z wymogami ochrony środowiska i zdrowia publicznego, a w stosownych przypadkach do przedstawiania wniosków dotyczących szczególnych środków przeciwdziałających negatywnym skutkom dla jego konkurencyjności; zauważa, że wymogi ustawodawcze dotyczące złomowania statków oraz zawartości siarki w paliwach morskich powinny zapewniać wysoki poziom ochrony środowiska, a zarazem skutecznie chronić cel, jakim jest przenoszenie transportu z dróg na szlaki morskie, zgodnie z celami Unii dotyczącymi zmiany klimatu;

44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do znacznego zwiększenia wysiłków mających na celu osiągnięcie międzynarodowego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu morskiego, z uwzględnieniem rosnącego wpływu emisji gazów cieplarnianych przez statki;

45. zaznacza, że przyjazne środowisku paliwa, takie jak LNG, mogą odegrać ważną rolę w osiągnięciu celu, jakim jest ograniczenie w UE emisji CO₂ z morskich paliw bunkrowych o co najmniej 40 % do roku 2050;

46. podkreśla konieczność wspierania rozwoju wydajnych i zrównoważonych usług i infrastruktury portowej, mogących sprostać wyzwaniom związanym z przewidywanym wzrostem ruchu morskiego, ze zmniejszeniem hałasu i szkodliwych skutków dla środowiska, z przeniesieniem transportu z lądu na morze, z szybkim i intermodalnym transportem osób i towarów; popiera równoległe rozwijanie w europejskich portach działalności stoczniowej oraz związanej ze złomowaniem statków;

47. zwraca uwagę na możliwość tworzenia platform logistycznych ułatwiających transport towarów między Europą a pozostałymi gospodarkami świata; podkreśla strategiczne znaczenie transportu morskiego oraz połączeń między regionami najbardziej oddalonymi a innymi obszarami położonymi na kontynencie;

48. podkreśla, że sektor stoczniowy UE może w większym stopniu przyczynić się do wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia dzięki wykorzystaniu możliwości, jakie wynikają z zapotrzebowania na „czyste ekologicznie statki” (o zwiększonej efektywności energetycznej przy niższym poziomie emisji SO_x i NO_x), a także statki i struktury odpowiednie do budowy, instalacji i eksploatacji morskich farm wiatrowych; wzywa przemysł stoczniowy w UE do wykorzystania tej możliwości, zwłaszcza przy uwzględnieniu przewidywanego rozwoju żeglugi morskiej bliskiego zasięgu wzdłuż wybrzeży UE;

49. wzywa Radę do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem w celu przyjęcia rozporządzenia przewidującego rozbiórkę statków z poszanowaniem środowiska naturalnego oraz warunków pracy, co pozwoli unijnemu przemysłowi stoczniowemu na przeprowadzanie recyklingu materiałów w sposób bardziej konkurencyjny;

50. wzywa Komisję, aby ułatwiła wdrożenie strategii „LeaderSHIP 2020”, wspierając określone działania, w celu sprostania wyzwaniom, przed jakimi staje europejski przemysł stoczniowy, a do których należy dostęp do finansowania, umiejętności i międzynarodowa konkurencyjność;

Turystyka morska i nadmorska

51. wzywa państwa członkowskie, by przy bezpośrednim zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego wspierały inicjatywy rozwoju i modernizacji infrastruktury turystycznej zgodnej z zasadami trwałego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej, oraz by dołożyły wszelkich starań w celu likwidacji biurokracji i braku przejrzystości w tym sektorze, przestrzegając zarazem przepisów ochrony środowiska;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

52. wzywa do wspierania turystyki i promowania jej jako siły napędowej wzrostu i czynnika sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych; uważa, że zdrowe środowisko naturalne jest podstawą jakiegokolwiek formy turystyki w regionach przybrzeżnych i dlatego należy dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia jego ochrony; podkreśla potrzebę stworzenia zrównoważonej infrastruktury w celu rozwijania nowych form turystyki, zwłaszcza w sektorach branży turystycznej wykazujących duży potencjał wzrostu, takich jak ekoturystyka, agroturystyka, turystyka wędkarska i zrównoważone sporty wodne; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy na rzecz transgranicznych strategii turystycznych na skalę basenów morskich;
53. podkreśla, że erozja europejskiego wybrzeża, ochrona dziedzictwa ekologicznego i fauny oraz poprawa jakości wody wciąż stanowią wyzwania, z którymi należy się zmierzyć; podkreśla zatem potrzebę właściwego inwestowania w te obszary w celu stworzenia dobrej jakości zrównoważonej turystyki nadmorskiej i podwodnej;
54. podkreśla, że należy zaplanować równoległe środki dotyczące eksploatacji i rozwoju dziedzictwa przybrzeżnego i morskiego oraz środki ich ochrony i odbudowy;
55. podkreśla znaczącą rolę tworzenia lub modernizacji wyspecjalizowanych szkół na wysokim poziomie (w zakresie administracji i ekonomii przedsiębiorstw turystycznych, zawodów turystycznych, szkół morskich, szkół gastronomicznych itp.), jak również polepszenia oferty szkoleń mających na celu podniesienie jakości usług i produktów turystycznych, zwiększenie zastosowania nowych technologii i dostosowanie do zmian klimatu;
56. podkreśla konieczność uproszczenia procedur wydawania wiz, zmniejszenia związanych z tym kosztów oraz wydawania wiz wielokrotnego wjazdu dla osób z krajów trzecich, zwłaszcza z krajów BRIC; wzywa Komisję, aby przeanalizowała i jak najszybciej wdrożyła nowe, „inteligentne” sposoby wydawania wiz turystycznych w celu zwiększenia ruchu przyjazdowego;
57. podkreśla, że sektor rejsów wycieczkowych jest ważnym zasobem gospodarczym dla portów europejskich i pobliskich lokalnych społeczności, który ma również znaczenie dla budowy i wykorzystywania statków o zwiększonej efektywności energetycznej i mniejszych emisjach; zachęca do stworzenia atrakcyjnych programów turystycznych w celu zwiększenia satysfakcji odwiedzających przy podkreśleniu znaczenia ośrodków portowych z punktu widzenia żeglugi, kultury i historii;
58. wzywa Komisję, aby nasiliła swoje starania w celu zwiększenia konkurencyjności europejskich portów poprzez wspieranie i koordynowanie potencjału infrastruktury portowej oraz podwyższenie poziomu oferowanych usług (np. dostosowanie do wymogów układu z Schengen) w taki sposób, aby porty europejskie stały się bardziej atrakcyjne dla statków wycieczkowych i przynosiły większe korzyści lokalnym i rybackim społecznościom, które w ten sposób będą mogły zdywersyfikować działalność; wzywa Komisję, by uwzględniła specyfikę portów położonych na wyspach i w regionach najbardziej oddalonych;
59. wzywa do wprowadzenia obowiązku ujmowania w projektach modernizacji i powiększania portów wyposażenia terminali i nowych statków pasażerskich w urzędzenia dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej;
60. przypomina znaczenie przewozu pasażerów podróżujących drogą morską na obszarach przybrzeżnych i morskich, głównie promami i statkami wycieczkowymi, oraz zwraca uwagę na wejście w życie rozporządzenia (UE) nr 1177/2010 o prawach pasażerów podróżujących tą drogą, które ma przyczynić się do wsparcia turystyki morskiej wysokiej jakości; zwraca się w związku z tym do Komisji o rozpoczęcie kampanii na rzecz poprawy jakości przewozu pasażerów i rejsów wycieczkowych w odniesieniu do praw pasażerów. przy jednoczesnym przyjęciu za punkt wyjścia dobrych praktyk operatorów;
61. podkreśla znaczenie sektora gospodarki, jakim jest żegluga niehandlowa (jachtowa), dla turystyki morskiej; wzywa Komisję, aby w kontekście przyszłego komunikatu dotyczącego turystyki morskiej zbadała na poziomie UE uwarunkowania społeczne i gospodarcze tego sektora, możliwości ujednoczenia i uproszczenia zasad wydawania zezwoleń, warunków żeglugi i prowadzenia działalności, wymagania bezpieczeństwa, zasady konserwacji i naprawy jachtów oraz wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych w tym sektorze;
62. podkreśla znaczenie turystyki nadmorskiej jako cechy charakterystycznej niektórych europejskich regionów przybrzeżnych; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków w celu sprawdzenia, czy dyrektywa 2006/123/WE może mieć negatywny wpływ na MŚP działające we wspomnianym sektorze, a jeżeli uzna to za konieczne – do zaproponowania środków w celu złagodzenia tego wpływu i zagwarantowania, że specyfika tej działalności zawodowej zostanie uwzględniona przy stosowaniu tej dyrektywy;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

63. wzywa Komisję, aby zachęciła państwa członkowskie, regiony, wspólnoty autonomiczne i innych interesariuszy obszarów przybrzeżnych i wyspowych do opracowania i systemowego wdrożenia inicjatywy „starożytny szlaki handlowe”, przyjętej przez Parlament w budżecie na 2013 r., zarówno na poziomie basenu Morza Śródziemnego, jak i na poziomie innych basenów europejskich, przede wszystkim w celu dywersyfikacji produktów turystycznych oraz w celu ograniczenia ich sezonowego charakteru;

64. wzywa Komisję do włączenia zrównoważonej turystyki morskiej, wyspowej i nadmorskiej do powiązanych działań i programów, jak program „EDEN – Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy” oraz program „Calypso”, oraz do wspierania inicjatyw na rzecz dywersyfikacji turystyki nadmorskiej i morskiej, jak również na rzecz zmniejszenia sezonowego charakteru działalności i zatrudnienia w branży turystycznej i dostosowania do zmiany klimatu; uważa w związku z tym, że zróżnicowanie oferty turystycznej może się przyczynić do zwiększenia atrakcyjności regionów nadmorskich i pozwolić im wyjść poza tradycyjny model oferty, którego głównymi elementami są słońce, plaża i morze;

65. wzywa do promocji ośrodków żeglugi, gdyż mogą one ograniczyć sezonowość i zwiększyć efekt mnożnikowy dla gospodarki lokalnej i regionalnej, integrując społeczności rybackie oraz oferując równowagę między wzrostem gospodarczym a zrównoważonym rozwojem;

66. wzywa Komisję do uwzględnienia wkładu i roli lokalnej kultury i tradycyjnej gastronomii w rozwoju europejskiej turystyki nadmorskiej; uważa, że należy wykorzystywać i koordynować istniejące strategie i instrumenty oraz opracować nowe programy działań w celu pobudzenia synergii, zwłaszcza między MŚP z sektora pierwotnego i sektora usług na obszarach nadmorskich UE;

67. wzywa Komisję, by umieściła w „wirtualnym obserwatorium turystyki” dział poświęcony turystyce morskiej i nadmorskiej, gwarantując w ten sposób powiązania między instytutami badawczymi, przedsiębiorstwami i organami publicznymi, w celu wspierania badań rynku, udzielania przedsiębiorstwom i organom publicznym perspektywicznych informacji na temat zmian podaży i popytu, a także w celu stworzenia sprzyjających warunków dla przedsiębiorstw, a zarazem dostarczając informacji na temat związków między różnorodnością biologiczną, ochroną klimatu a inicjatywami dotyczącymi zrównoważonej turystyki;

Niebieska energia

68. podkreśla, że zmiana klimatu to jedno z głównych zagrożeń dla różnorodności biologicznej mórz na świecie oraz że aspekty energetyczne strategii niebieskiego wzrostu muszą opierać się na energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej;

69. uznaje w tym kontekście znaczenie europejskich mórz i oceanów dla bezpieczeństwa energetycznego UE i dywersyfikacji jej źródeł i szlaków dostaw energii;

70. zauważa, że pozyskiwana na morzu energia wiatrowa, energia pływów, energia fal i energia cieplna wód oceanicznych, a także sektor energii pozyskiwanej na morzu ze źródeł konwencjonalnych mogą przyczynić się do tworzenia trwałych miejsc pracy w regionach przybrzeżnych, zmniejszenia emisji i realizacji średnioterminowych i długofalowych celów UE w zakresie energii; zwraca uwagę na fakt, że w celu wykorzystania tego potencjału konieczne będą znaczne inwestycje przeznaczone na modernizację połączeń sieciowych i zwiększenie zdolności przesyłowej;

71. podkreśla, że niebieska energia to kapitał europejskiej gospodarki morskiej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do współdziałania w wykorzystywaniu potencjału niebieskiej energii przez stosowanie strategii dotyczących basenów morskich, ze szczególnym uwzględnieniem potencjału regionów najbardziej oddalonych ze względu na ich położenie i warunki naturalne;

72. wzywa Komisję do aktywnego wspierania światowego prymatu UE w tym obszarze poprzez opracowanie europejskiej strategii przemysłowej na rzecz niebieskiej energii, jak zrobiła to już wcześniej w odniesieniu do innych sektorów gospodarki;

73. wzywa Komisję, by w najbliższym komunikacie w tej sprawie przyjęła zintegrowane podejście do rozwoju morskich źródeł energii, wykorzystujące synergię między morskimi źródłami energii wiatrowej i innymi morskimi odnawialnymi źródłami energii; podkreśla, że podejście to powinno pozwalać na uzyskanie pełnego i zrównoważonego koszyka energetycznego, zgodnie z zasadą ostrożności i w sposób zapewniający bezpieczeństwo i ochronę obszarów morskich, oraz aby przewidziano w nim rozwinięcie infrastruktury przystosowanej do przesyłania na ląd energii wytworzonej na morzu oraz połączenie międzysystemowe z konwencjonalną siecią elektroenergetyczną;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

74. wzywa państwa członkowskie do współpracy w celu ułatwienia zrównoważonej budowy sieci przybrzeżnej do produkcji energii odnawialnej na Morzu Północnym; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego ram prawnych w tym zakresie;

Rybołówstwo i akwakultura

75. podkreśla, że akwakultura i rybołówstwo powinny przyczynić się do zrównoważonej produkcji żywności w całej Unii oraz do długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego i ochrony konsumentów; uważa, że należy propagować rozwój i innowacje w zrównoważonym sektorze akwakultury i przetwórstwa rybnego, zmniejszając biurokrację i wspierając zatrudnienie w tych sektorach, by przyczynić się do poprawy jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;

76. podkreśla znaczenie rozwoju zrównoważonej akwakultury dla zmniejszania przełowienia europejskich zasobów rybnych i uzależnienia od przywozu ryb z krajów trzecich, z których pochodzi 60 % ryb spożywanych w UE;

77. zaznacza, że akwakultura w UE zapewnia już 80 000 miejsc pracy i może w znacznym stopniu przyczynić się do poprawy poziomu gospodarczego społeczności przybrzeżnych, jeśli uwzględnić szacunki ONZ, zgodnie z którymi produkcja ryb hodowlanych przekroczy tradycyjne połowy w roku 2019;

78. wzywa Komisję do wspierania akwakultury na otwartym morzu w wytycznych dotyczących akwakultury UE, gdyż akwakulturę tę można łączyć z infrastrukturą niebieskiej energii w celu zmniejszenia presji, jaką wywiera zbyt intensywna akwakultura na nadbrzeżne ekosystemy i inne rodzaje działalności; zauważa, że w planach zintegrowanego zagospodarowania przestrzennego poszczególnych państw członkowskich należy zmniejszyć obciążenia administracyjne oraz zapewnić dość miejsca na rozwój tej działalności;

79. podkreśla rolę przyszłego Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), który po raz pierwszy łączy finansowanie zintegrowanej polityki morskiej i rybołówstwa, a także rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) we wspieraniu trwałego i przyjaznego dla środowiska rozwoju rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa rybnego, a także ich znaczenie dla zróżnicowania źródeł dochodów społeczności rybackich zależnych od tych sektorów, zwłaszcza jeśli chodzi o tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, a także szkolenie zawodowe kobiet i ludzi młodych oraz przyciąganie nowych przedsiębiorców do tego sektora;

80. uznaje, że ochrona granic morskich UE jest wyzwaniem dla państw członkowskich; uważa, że skuteczna niebieska gospodarka wymaga bezpiecznych granic morskich UE, zapewniających ochronę środowiska morskiego, kontrolę połowów, zwalczanie połowów nielegalnych i egzekwowanie przepisów; zwraca w związku z tym uwagę na znaczenie powołania europejskiej straży przybrzeżnej w celu koordynacji działań i nadzoru nad morzem; podkreśla ponadto znaczenie intensyfikacji i zwiększenia liczby inicjatyw w zakresie współpracy regionalnej dotyczącej rybołówstwa;

Wydobycie morskich zasobów mineralnych

81. uznaje, że istnieją sprzyjające warunki do wydobywania morskich zasobów mineralnych; podkreśla jednak, że środowisko dna morskiego jest powiązane z pozostałymi obszarami planety poprzez wymianę materii, energii i różnorodność biologiczną, których naruszenie może wywołać niemożliwe do przewidzenia zmiany zasobów rybnych i utratę różnorodności biologicznej;

82. wzywa Komisję, aby zwróciła szczególną uwagę na wpływ górnictwa morskiego na środowisko, zwłaszcza w szczególnie podatnych na zagrożenia środowiskach morskich, wspierała odpowiednie projekty badawcze, stosowała zasadę ostrożności oraz współpracowała z władzami krajów trzecich, które współuczestniczą w działaniach w tym sektorze, w celu szybszego uzupełnienia w deficytów wiedzy na ten temat;

83. uznaje, że bardziej wydajne wykorzystywanie zasobów połączone z poprawą polityki recyklingu jest o wiele bardziej opłacalnym i zrównoważonym sposobem na zaspokojenie zapotrzebowania na surowce mineralne niż intensywna eksploatacja zasobów podwodnych; wyraża ubolewanie, że niedostatki recyklingu surowców i pierwiastków ziem rzadkich przyczyniają się do wzrostu ilości odpadów, i wzywa w związku z tym do stosowania środków pobudzających sektor recyklingu, by dać alternatywę dla górnictwa morskiego; odnotowuje długotrwałe możliwości zatrudnienia, jakie daje takie alternatywne podejście;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

Niebieska biotechnologia

84. uznaje, że niebieska biotechnologia może przynieść powstanie wysoce wyspecjalizowanych miejsc pracy oraz może być przydatna dla krytycznych sektorów, takich jak ochrona zdrowia, żywność i innowacje; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza wspierać badania i innowacje, które są potrzebne do wspierania takiej działalności wśród przedsiębiorców;

85. podkreśla potencjał morskiej różnorodności biologicznej dla sektora niebieskiej biotechnologii, zwłaszcza we wciąż jeszcze niezbadanych głębinach morskich, z drugiej jednak strony podkreśla konieczność ostrożnego podejścia do eksploracji ekosystemów tak bardzo podatnych na zagrożenia;

86. wzywa Komisję do jasnego zdefiniowania problemów i wyzwań związanych z niebieską biotechnologią (np. bionanotechnologią, biomateriałami i wprowadzaniem genetycznie modyfikowanych ryb, skorupiaków i mikroorganizmów) oraz do zastosowania racjonalnego podejścia naukowego w oparciu o zasadę ostrożności w celu wskazania i oceny zagrożeń dla środowiska i zdrowia oraz odpowiedniego zarządzania takimi zagrożeniami;

87. wzywa Komisję do wspierania partnerstwa podmiotów sektora prywatnego z instytutami badawczymi oraz partnerstw transgranicznych, takich jak Europejskie Centrum Badań Biologii Morskiej, ponieważ biotechnologia morską i dostęp do morskiej różnorodności biologicznej wymagają wiedzy naukowej oraz zaawansowanego i drogiego sprzętu;

o
o o

88. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0301

Wkład spółdzielni w przezwyciężenie kryzysu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie wkładu spółdzielni w walkę z kryzysem (2012/2321(INI))

(2016/C 075/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 54,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3 ust. 3,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0071.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0005.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.